

ת"פ 38512/04/12 - מדינת ישראל נגד שלומי בזק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 38512-04-12 מדינת ישראל נ' בזק
בפני כב' השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד שמואל ברזילי מפרקליטות
מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

שלומי בזק ע"י עו"ד מיכאל עירוני

הנאשם

הכרעת דין

האשום

נגד הנאשם הוגש כתב אשום המייחס לו עבירות של איומים, תקיפת שוטר, נסיון תקיפת שוטר וגרימת חבלה חמורה.

כתב האשום מתייחס לשני ארועים נפרדים, אשר התרחשו ביום 2.12.11 בשעות שלאחר חצות.

הארוע הראשון הוא איומים על חברתו לשעבר של הנאשם, רות ע. (להלן: **רות**): לאחר שעת חצות הגיע הנאשם אל דירתה של רות ונכנס לחדרה. רות בקשה מהנאשם שיעזוב המקום, שאם לא כן תקרא לאביה ולחברה. הנאשם סרב ואמר לרות "**את לא יודעת מה זה גרוזינים, אני אלמד אותך מה זה גרוזינים, הוא יטופל, אני לא אעזוב אותך בחיים**". לאחר מכן סגר הנאשם את דלת חדרה של רות והושיב אותה בכח.

בשל התנהגותו של הנאשם הזמינה רות למקום שוטרים, אשר עיכבו את הנאשם והעבירו אותו לתחנת משטרת מוריה לצורך חקירה. לאחר שנחקר הנאשם, בסמוך לשעה 1:00, הורה קצין החקירות איזיק סימון (להלן: **איזיק**) לשחרר את הנאשם בתנאים של ערבות עצמית וערבות צד ג'.

בשלב זה החל הארוע השני: הנאשם סרב לתנאים אותם קבע איזיק, החל לקלל, איים על איזיק כי "יזיין" אותו ונופף בידיו. איזיק הורה לנאשם לחדול ממעשיו, אך הנאשם המשיך לנופף בידיו, פגע בפניו של איזיק ודחף אותו.

איזיק הודיע לנאשם כי הוא עצור והנאשם קילל ואתו וירק בפניו. איזיק וחוקר נוסף, יורי סטטניקוב (להלן: **יורי**) ניסו לכבול את הנאשם על מנת לרסנו, אך הנאשם המשיך להשתולל, איים עליהם כי "יזיין" אותם וירק על יורי. לאחר שנכבל הנאשם וידיו לאחור, נגח בראשו מאחור בפניו של יורי ושבר את אפו.

שוטרים נוספים הגיעו למקום על מנת לסייע לאיזיק ויורי להשתלט על הנאשם, והנאשם ניסה לנשוך אחד מהם ברגלו.

יריעת המחלוקת

ביחס לארוע הראשון, הנאשם אישר כי אכן הגיע לביתה של רות בליל הארוע ובין השניים התגלע ויכוח, אך כפר בטענה כי איים עליה.

ביחס לארוע השני, הנאשם אישר כי אכן היה עימות פיזי בינו ובין השוטרים בחדר החקירות, במהלכו ראשו פגע בפניו של יורי וגרם לשבר באפו. עם זאת, הנאשם טען כי השוטרים הם שתקפו אותו ונהגו כלפיו באלימות קשה והוא התגונן בפניהם ויורי נפגע תוך כדי המאבק, אך הדבר היה בשוגג ולא בכוונה לפגוע.

ראיות הצדדים

מטעם המאשימה העידו רות, יורי, איזיק ושוטרים נוספים שהיו במקום. מטעם ההגנה העיד הנאשם. שני הצדדים הגישו מוצגים שונים.

רות

רות העידה, כי ניהלה עם הנאשם מערכת יחסים רומנטית לא רציפה, למשך כשמונה חודשים. מספר חודשים לאחר סיומה של מערכת היחסים, בסוף שנת 2011, התקשר אליה הנאשם וקצת לאחר מכן, בסמוך לחצות, הגיע לדירה בה התגוררה. הנאשם הגיע ללא תיאום ושותפתה של רות היא שהכניסה אותו. כאשר הגיע הנאשם, התנהגותו היתה משונה, ובלשונה של רות: "זה לא מי שיצאתי איתו, לא הייתי יוצאת עם מישהו אלים". הנאשם בקש מרות לחזור להיות איתה בקשר זוגי והיא אמרה לו שהקשר ביניהם נגמר ובקשה ממנו לעזוב, אך הנאשם סירב. רות אמרה לנאשם שהיא תתקשר לאביה או למשטרה והנאשם שוב סירב לעזוב. במהלך הארוע אמר הנאשם לרות, כי היא לא יודעת מה זה גרוזינים וכי החבר שלה "יטופל" והנאשם לא יעזוב אותה בחיים. בשל כך התקשרה רות למשטרה.

לדברי העדה, במהלך הארוע חשה פחד, למרות ש"ברור שלא הרגשתי שהוא הולך לרצוח אותי" (ע' 30 ש' 8). העדה הבהירה, כי העדיפה להזעיק משטרה בגלל שהנאשם לא יצא מחדרה למרות שבקשה ממנו, והיא העדיפה למנוע עימות עם הנאשם, בטרם ידרדר המצב.

העדה אישרה, כי במהלך הארוע הנאשם לא הרים עליה את קולו ולא הפעיל עליה כח פיזי.

יורי סטטניקוב

הודעת העד הוגשה כחלק מעדותו וסומנה ת/3.

מן ההודעה והעדות לפני עולה, כי העד שימש חוקר תורן בלילה בו עוכב הנאשם והובא לתחנת מוריה בשל הארוע עם רות. העד גבה מהנאשם הודעה באזהרה, והחקירה התנהלה באופן שגרתי ורגוע. לאחר גביית ההודעה החליט הקצין איזיק לשחרר את הנאשם בערבות צד ג'. הנאשם אמר שאין מי שיערוב לו, ועל כן החליט איזיק לעצרו והחל לטפל במסמכי המעצר. בשלב זה החלו חילופי דברים בין איזיק לנאשם במהלכם קם הנאשם ודחף את איזיק. איזיק והעד ניסו להשתלט על הנאשם, הורידו אותו לרצפה וכבלו את ידיו מאחורי גבו, תוך שהוא נאבק, יורק ומקלל.

כאשר העד ואיזיק הרימו את הנאשם מהרצפה, נגח הנאשם לאחור, פגע בכוונה בפניו של העד ושבר את אפו (ר')

תעודה רפואית (ת/11). בעדותו הדגיש העד, כי הנגיחה בפניו היתה תנועה ארוכה, רצופה ומכוונת, לאחר שכבר השתלטו עליו השוטרים ואזקו את ידיו והתנועה נועדה לפגוע באדם אשר עמד מאחוריו, גם אם לא בהכרח בו באופן אישי (ר' ע' 18-19 וע' 22 ש' 19). יורי הבחין בין הפגיעה בו, שהיתה בתנועה רצופה ומכוונת ובין שלב קודם של הארוע, בו השתולל הנאשם וטלטל ראשו.

בחקירתו הנגדית של יורי עלה, כי במהלך חקירת הנאשם הוא החל למלא טופס הערכת מסוכנות, אך לא השלים אותו (נ/1). עלה, כי אדם אחר השלים את אותו טופס, תחת שמו של יורי, וציין בו גורמי סיכון נוספים, אותם לא סימן יורי. סיכומו של אותו דו"ח היה כי רמת מסוכנותו של הנאשם גבוהה ויש לשקול לבקש לעצרו עד תום ההליכים (נ/2).

עוד עלה בחקירתו הנגדית של יורי, כי בהודעה ת/3 נשאל יורי האם הנאשם היה שיכור והשיב כי עלה מהנאשם ריח אלכוהול. מנגד, כאשר גבה הודעת הנאשם ת/1 לא התייחס לכך. יורי הסביר זאת בכך שבמהלך גביית העדות הנאשם התנהג באופן רגיל ועל כן לא ציין בהודעה את ריח האלכוהול.

איזיק סימון

דו"ח פעולה והודעה של העד הוגשו כחלק מעדותו וסומנו ת/8 ות/9.

מהמוצגים והעדות לפני עולה, כי העד שימש קצין חקירות תורן בליל הארוע. במהלך המשמרת טיפל העד בעניינו של הנאשם. לאחר שבחן החומר וראיין את הנאשם החליט לשחררו בערבות צד ג' וביקש מהנאשם לדאוג להסדרת הערבות. הנאשם סרב בתוקף והתחיל לאיים, לקלל ולנופף בידיו. העד ביקש ממנו להפסיק, אך הנאשם המשיך ופגע בפניו של העד. העד הודיע לנאשם כי הוא עצור בגין תקיפת שוטר והנאשם בתגובה קלל את העד וירק בפניו. העד וירי ביקשו לכבול את ידיו של הנאשם ותוך כדי כך נגח בפניו של יורי, השתולל, קילל, ירק על השוטרים והעיף עליהם מסמכים שהיו על שולחן חדר החקירות. הנגיחה בפניו של יורי היתה על מנת להשתחרר מאחיזתו.

העד וירי השתלטו על הנאשם בעזרתו של חוקר בשם שי ושוטרים נוספים. לאחר שנכבל באזיקים הופסק השימוש בכח והנאשם הועבר לתא כליאה.

לאחר עשר דקות הנאשם ביקש לשוחח עם איזיק והובא לחדרו. בחדר התנצל על מעשיו, הסביר שהיה בלחץ כי היה לו יום קשה וביקש להתנצל גם בפני יורי. על פי ת/9, הנאשם אמר לעד כי פעל מתוך "דחף לא מוסבר" שאינו מאפיין אותו.

איזיק ציין, כי מהנאשם עלה ריח חריף של אלכוהול.

בחקירתו הנגדית עומת איזיק עם כך שירי והעד אולג גולנד מסרו שהנגיחה בפניו של יורי היתה בעת שהנאשם היה אזוק. איזיק לא ידע להסביר הסתירה ומסר, כי אינו זוכר האם הנאשם היה אזוק בעת הנגיחה או לא (ע' 26 למעלה).

איזיק הכחיש הטענה כי הנאשם הוכה על ידי השוטרים והסביר החבלות שהיו על הנאשם לאחר הארוע כתוצאות ההשתוללות והמאבק של הנאשם בשוטרים.

אולג גולנד

הודעת העד הוגשה כחלק מעדותו וסומנה ת/7. מהודעה והעדויות לפני עולה, כי העד שימש קצין יחידה תורן בליל הארוע והוזעק לתחנת מוריה בשל דיווח על עצור משתולל. העד הגיע לחדר החקירות ושם ראה את הנאשם אזוק מאחורי גבו, מקלל, צורח ויורק על השוטרים. הקצין איזיק ניסה להרגיע את הנאשם ואז הנאשם נגח בשוטר יורי. השוטרים שהיו במקום הורידו את הנאשם ארצה והוא המשיך לקלל וניסה לנשוך את העד ברגלו.

בהודעה ת/7 ציין העד כי הוא חושב שהנאשם נגח באולג פעמיים, פעם מלפנים ופעם מאחור. העד הבהיר בהודעה כי הוא זוכר את הנגיחה מאחור, אך אינו בטוח לגבי הנגיחה מלפנים.

בעדותו לפני לא זכר העד פרטים אודות הארוע מעבר לאמור בהודעתו.

שי לוי

דו"ח פעולה והודעה של העד הוגשו כחלק מעדותו וסומנו ת/5 ות/6. מהמוצגים והעדויות לפני עולה, כי העד שימש חוקר תורן בליל הארוע. במהלך המשמרת טיפל בעצור בחדר הסמוך לחדר החקירות בו ישב העד יורי, ושמע ויכוח בין יורי לנאשם שנגע לתנאי שחרורו של הנאשם. לאחר מספר דקות ראה שיש עימות פיזי בין הנאשם ליורי וקצין החקירות איזיק והשניים התקשו להשתלט על הנאשם. העד נכנס לחדר החקירות על מנת לסייע לאיזיק ויורי וראה את יורי היה מוטל על הרצפה ואת איזיק מנסה לאזוק את ידיו של הנאשם, אשר היה על הרצפה אף הוא. העד תפס את רגליו של הנאשם וסייע לאיזיק לאזוק אותו. לאורך הארוע הנאשם השתולל, קילל, איים ש"יזיין" את השוטרים וירק. לאחר שהשתלטו על הנאשם, העבירו אותו לחזקתם של שוטרי הסיור.

לאחר חצי שעה הנאשם חזר אליו בלוויית שוטרים והתנצל על מעשיו.

העד ציין בהודעתו ת/6, כי כתוצאה מהמאבק נגרם לנאשם סימן מעל העין.

בחקירתו הנגדית של העד הובהר, כי לא היה עד לנגיחה עצמה אלא שמע עליה מיורי לאחר מעשה.

כן עלה, כי חרף העובדה שהיה עד לארוע, גבה את הודעת הנאשם ביחס לחשד לתקיפת שוטרים, ולמרות ששמע מהעד תלונות על כך שהוכה ונחבל לא ראה לצלם אותו או לציין החבלות בהודעה.

הנאשם

הנאשם העיד, כי בליל הארוע בא לדירתה של רות, כי רצה לחזור אליה. רות בקשה ממנו שיצא ולפתע ראה שיש שוטרים בבית. העד התלווה את השוטרים בצורה מנומסת והגיע לתחנה. הנאשם אישר כי רות חשה מאויימת, אך הבהיר כי לא היתה לו כוונה לאיים עליה.

בתחנה נחקר הנאשם על ידי יורי, והחקירה התנהלה באופן שליו ורגוע. בתום החקירה יורי הודיע לנאשם שעליו לדאוג לערב צד ג' לצורך שחרורו. הנאשם לא רצה להעיר את בני משפחתו בשעת לילה מאוחרת וביקש לחכות לבוקר. לפתע נכנס קצין החקירות איזיק והתחיל לצעוק עליו, בעודו יושב, שהוא יעצר. לדברי הנאשם "באותו רגע ולא משנה מי פונה אלי, אמנם זה שוטר במילוי תפקידו, אבל באותו רגע כשבא אלי אני כמו כל גבר (מצחקק), קמתי והתחלתי לנהל איתו שיחה ... כנראה כשקמתי עליו ואני מניף ידיים ואין לי חס ושלום כוונה להרים יד על שוטרים ועל אף בן אדם, זה לא הדרך שאני דוגל בה, לא היתה לי כוונה חס ושלום לתקוף או בדיבור שלי.

כתוצאה מכך הוא בא ודוחף אותי, אני קצת השתוללתי ודיברתי איתו עם ידיים (מדגים הנפת ידיו לפני). לא דיברתי עם הידיים אלא ... הוא דחף אותי ומשם הכל התחיל, כל הבלאגן בעצם" (ע' 39, ש' 12-21).

הנאשם טען, כי אינו זוכר את הארועים, מעבר לכך שמצא עצמו על הרצפה מוכה על ידי השוטרים ולכן התגונן מפניהם. אחר כך ראה צוות של מד"א מפנה את יורי מהמקום על כסא גלגלים והתנצל בפניו.

דין והכרעה

אקדים הכרעה לדין ואומר, כי לאחר שנתתי דעתי למכלול הראיות והעדויות שלפני, ראיתי לקבל עדותה של רות ועדויות השוטרים ביחס לאופן התרחשות הארועים ולדחות גרסתו של הנאשם.

רות

עדותה של רות היתה הגיונית וסדורה. ניכר היה בה, כי עשתה מאמץ לדייק בתיאור הארועים, מבלי להוסיף על מעשיו של הנאשם. ברור משמיעת העדות, כי אין לעדה כל טינה כלפי הנאשם או רצון לפגוע בו - ההיפך מכך. העדה אמרה מיוזמתה, כי לזו היה הדבר תלוי בה, היתה מבטלת תלונתה (ע' 28, ש' 22). העדה גם הדגישה שלא פחדה שהנאשם יפגע בה, אלא שהזמינה משטרה כדי למנוע מהמצב להדרדר (ע' 31, ש' 8-9), הבהירה שמהכרותה עם הנאשם הוא אינו אדם אלים (ע' 31, ש' 29) ואשרה שהנאשם יצא מדירתה עם השוטרים באופן שליו ורגוע ושלא אמרה לשוטרים שהיא מפחדת מהנאשם (ע' 32, ש' 14).

לא נמצאו כל סתירות או תמיהות בעדותה של רות ואף בסיכומי ההגנה לא עלה כל טיעון למה לא לקבל את דבריה במלואם.

הודעותיה של רות הוגשו במהלך עדותה (ת/12 ות/13). ההודעות הוגשו אגב רענון הזכרון, וב"כ המאשימה לא ביקש להעדיפן על עדותה. משכך, אך מובן הוא, כי לא אקבע כל ממצא לחובת הנאשם מעבר לאמור בעדות שנשמעה לפני. עם זאת, לא אתעלם מכך שבעדותה לפני "ריככה" רות את תיאור התנהגותו של הנאשם. יודגש, כי אין מדובר בסתירות ממשיות אלא בעיקר בהצגה מפויסת ומעודנת של הארועים.

עוד אציין, כי לאחר שסיימה להעיד נפרדה העדה מהנאשם לשלום באופן ידידותי (ר' ע' 32).

לאור זאת מסקנתי היא, כי הארוע בחדרה של רות התרחש כפי שתואר בעדותה לפני.

השוטרים

הנאשם לא חלק על תיאור הארוע בעדותו של יורי, אלא רק ניסה לתת לדבריו של יורי פרשנות נוחה לו. למעשה, די היה בכך על מנת לסיים הדין הראייתי בכל הנוגע להתרחשות בחדר החקירות ולקבוע כי הארוע התרחש כפי שתואר על ידי יורי. לאור טענות הנאשם ביחס למעשיהם של יתר השוטרים, כאילו תקפו אותו באלימות על לא עוול בכפו, וכאילו הפגיעה בפניו של יורי היתה אגב התגוננות מפני תוקפנותם של השוטרים, לא אסתפק בכך, ואנתח עדויותיהם של כל השוטרים.

יורי

עדותו של יורי היתה בהירה ומהימנה והתרשמתי כי דבריו לפני אמת. העד עשה מאמץ ניכר לדייק בדבריו ולא להוסיף על חומרת מעשי הנאשם. דברי העד לא נשחקו בחקירתו הנגדית ולא נמצאו בהם כל סתירות. גם הנאשם אישר בעדותו שעדותו של יורי היא אמת ובסיכומיו לא חלק עליהם.

מכאן עולה, כי הארוע התרחש כפי שתואר על ידי יורי.

אני ער לכך שיד נעלמה השלימה את דו"ח הערכת המסוכנות אותו התחיל יורי למלא. לא ראיתי כי יש בכך להשליך על משקל עדותו - ולו מהטעם שלא היתה זו ידו. אתייחס לענין זה בפרק נפרד.

איזיק

עדותו של איזיק עשתה רושם מהימן והתרשמתי כי דבריו לפני אמת. לא נמצאו בדבריו סתירות או תמיהות.

נתתי דעתי לכך שהאסמכתא למעצר הנאשם אותה מילא העד בסמוך לשעה 2:30, 3/3, לא כללה חשד לעבירת תקיפת שוטר. לא ראיתי משקל ממשי לענין זה. מדברי העד עלה, כי לאחר שסירב הנאשם להשתחרר בערבות צד ג', הוא החליט לעצור אותו (כהוראת סעיף 42(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996). שעת עריכת האסמכתא (2:30) מתישבת עם כך שגביית הודעה ת/1 החלה בשעה 2:08 וככל הנראה הסתיימה בסמוך ל 2:20 (לפי עדותו של יורי משך גביית הודעה היה כעשר דקות, ר' ע' 21 ש' 17) - בטרם החל חלקו השני של הארוע.

אולג גולנד

הקצין אולג עשה רושם מהימן. כאשר העיד לפני לא זכר הארוע, אך אינני שותף לתמיהה אותה העלה ב"כ הנאשם בסיכומיו ביחס לכך: בין הארוע למתן העדות חלפו כשנתיים וחצי. על פי עדותו של גולנד, אמנם הארוע מושא האשום הוא יוצא דופן, אך הוא כבר היה נחשף למספר ארועי תקיפת שוטר בעבר ועל כן הארוע לא נחרט בזכרונו. חשוב לציין בהקשר זה, כי העד גולנד הוא קצין סיור וזאת בשונה מיתר העדים בתיק, המשרתים במערך החקירות. הגיוני להניח, כי קצין סיור החי בשטח נתקל ביותר ארועי אלימות מאשר חוקר הנמצא בתחנה.

שי לוי

בדומה לחבריו, גם העד עשה רושם מהימן והתרשמתי כי עדותו לפני אמת. העדות היתה ברורה וסדורה ולא מצאתי בה תמיהות או סתירות.

בחקירת העד עלה, כי העד התייחס לכך שלנאשם סימן באיזור העין, אך בדיון בהארכת מעצרו (מ"י 11-12-2845) צוין בפרוטוקול, כי על פניו של הנאשם "**מתנוסס פנס לתפארת**" (כך במקור - י.מ.). הסברו של העד, כי יתכן שהחבלה באיזור העין הפכה להמטומה ברורה ("פנס") לאחר זמן מה, הגיוני ומתישב עם נסיון החיים. העד ציין במזכר כי לנאשם סימן חבלה ליד עינו ותיעד את טענותיו של הנאשם, כי נחבל על ידי השוטרים ולא התעלם מכך.

נתתי דעתי לקושי, בכך שהעד הוא שחקר את הנאשם בחשד לארוע אשר נטל בו חלק. לא ראיתי שיש בכך להשליך על מהימנותו. אתייחס לענין זה בפרק נפרד.

סתירה בין עדי התביעה

בין ארבעת השוטרים היתה סתירה ביחס לשאלה האם הנאשם נגח ביורי לפני או אחרי שנכבל באזיקים. יורי ואולג העידו, כי הנאשם נגח ביורי לאחר שהיה כבול באזיקים. איזיק העיד כי הנאשם נגח ביורי תוך כדי שניסו לאזוק אותו, על מנת להשתחרר מיורי. בחקירתו הנגדית אמר העד כי אינו זוכר בודאות האם הנאשם היה אזוק בעת שנגח אם לאו. שי לוי העיד, כי לא ראה את הנגיחה עצמה, אך כאשר נכנס לחדר יורי היה מוטל על הארץ ועל כן הוא סייע לאיזיק לכבול את הנאשם באזיקים - ענין המתיישב יותר עם האפשרות שהנאשם לא היה כבול בעת שנגח ביורי, אם כי לא ניתן להגיע למסקנה ברורה ביחס לעדות זו.

אמנם מדובר בסתירה ברורה בנקודה חשובה, אך לא ראיתי כי יש בה ללמד על כך שמי מהעדים אינו דובר אמת ביוזעין. דרכו של עולם היא, שכאשר מספר אנשים מתארים ארוע אחד, ימצאו ביניהם סתירות ופערים. במיוחד הדבר נכון כאשר מדובר בארוע סוער, אשר כל עד לארוע שם לב יותר לחלקו שלו מאשר לחלקם של אחרים.

נתתי דעתי להשגות נוספות של ב"כ הנאשם ביחס למהימנות העדים וסתירות לכאוריות ביניהם. לא מצאתי בהן ממש.

התנהלות היחידה החוקרת

ב"כ הנאשם הצביע על מספר נקודות הנוגעות להתנהלות היחידה החוקרת, אשר לטעמו פוגעות במהימנות השוטרים:

חקירת הנאשם על ידי שוטר מעורב: הודעתו השניה של הנאשם, בה נחקר באזהרה בגין תקיפת השוטרים, נגבתה על ידי שי לוי, שנטל חלק בארוע והוא עמית לעבודה של יורי ואיזיק.

דו"ח הערכת המסוכנות: החוקר יורי החל למלא את הדו"ח, אך לא השלים אותו בשל פציעתו. יד נעלמה השלימה את הדו"ח, תחת שמו של יורי, תוך הוספת פרטים שככל הנראה אינם מדויקים, באופן שיש בהם להעצים מסוכנותו של הנאשם כלפי המתלוננת. הדו"ח גם כלל המלצה לבקש מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים.

תיעוד החבלות על הנאשם: אין מחלוקת כי הנאשם נחבל במהלך הארוע. חרף זאת הוא לא צולם וחבלותיו לא תועדו במלואן.

שיחות עם רות: מעדותה של רות עלה, כי חוקרת ניסתה לשכנע אותה שהנאשם מסכן אותה ועליה לבקש נגדו צו הגנה.

אכן, יש טעם בהערותיו של ב"כ הנאשם. יש קושי בכך שאדם נחקר בחשד לעבירה, על ידי שוטר שהיה עד לארוע, השתתף בהשתלטות על הנאשם, ועל פי עדותו גם איום על ידי הנאשם. היה מקום ששוטר אשר אינו מעורב בארוע יגבה את הודעת הנאשם. הסבר משליך על משקלה של ההודעה, ויכול היה להשליך גם על קבילותה. כמו כן, לא ניתן לשלול "עודף מוטיבציה" בטיפול המשטרתי בתלונתה של רות, לאחר הארוע בתחנה.

עם זאת, ההערות נוגעות להתנהלות היחידה החוקרת ברמה הארגונית. לא ראיתי כי יש בהן כדי להשליך על העדים שלפני באופן אישי או להפחית ממהימנותם.

הנאשם

עדות הנאשם עשתה רושם שלילי. נפלו בה סתירות ותמיהות רבות ולא ראיתי לתת לה כל משקל:

עמוד 7

בת/1 נשאל הנאשם האם הוא צורך אלכוהול. תשובתו היתה "לא והיום לא שתיתי". בת/2 נשאל אותה שאלה והשיב כי שתה כוס או שתיים של ערק. בעדותו לפני ניסה ליישב הסתירה בכך שבת/1 כוונתו היתה שלא היה שיכור - ולא ראיתי כי הסביר הסתירה.

בעדותו לפני טען הנאשם, כי הופתע כאשר הגיעו השוטרים לדירתה של רות, שכן לא ידע שהזמינה שוטרים: מעדותה של רות עולה בבירור שהיא אמרה לנאשם שהיא תזמין שוטרים אם לא יעזוב את המקום. מכאן עולה שהגעת השוטרים לא היתה בגדר הפתעה - וזאת בניגוד לעדות הנאשם, אלא אם היה הנאשם שיכור ברמה שלא היה ער לנעשה סביבו - וגם זאת בניגוד לעדותו. מת/1 ש' 16 עולה כי רות לא עזבה את החדר לכל אורך השיחה עם הנאשם - וגם ענין זה אינו מתישב עם טענתו שלא ידע שהזמינה שוטרים. ומנגד - אם רות יצאה מהחדר להזמין השוטרים (ר' ת/13 ש' 29) - מדוע טוען הנאשם שלא יצאה מהחדר?

הנאשם טען, כי אינו זוכר שרות ביקשה ממנו לעזוב את חדרה, אינו זוכר שרות אמרה שתתקשר לאביה או למשטרה - וזאת למרות שאינו חולק על עדותה של רות.

הנאשם טען כי יורי היה בין השוטרים אשר הכו אותו (ע' 44-45) - וחרף זאת חלק לו בעדותו (ואף בסיכומיו) שבחים על הגינותו ויושרו והביע צער על הפגיעה בו.

הנאשם ביקש להתנצל בפני יורי על כך שפגע בו ואף התנצל בפני איזיק ושי על התנהגותו - ולא ניתן לישוב זאת עם טענתו שכל אלה תקפו אותו בברוטליות ללא כל סיבה.

הנאשם לא הציע כל הסבר מדוע הותקף על ידי השוטרים באלימות. הנאשם טען כי התווכח עם הקצין איזיק - ולפתע מצא עצמו מוטל על הרצפה ומוכה על ידי מספר שוטרים, אך לא הסביר כיצד גלש היוכח הקולני בינו ובין איזיק לארוע האליום שהתרחש בסופו של דבר.

הנאשם טען כי הוכה על ידי 5-8 שוטרים בברוטליות וטען כי ברשותו צילומים של החבלות (ע' 39 ש' 29 וע' 45, ש' 6) - אך לא הציג את הצילומים שלכאורה ברשותו. כמו כן, קשה לקבל הטענה שאדם הותקף על ידי מספר שוטרים בברוטליות חסרת מעצורים, כפי שטען הנאשם בעדותו, אך חבלותיו הסתכמו רק בהמטומה בעין.

הנאשם לא ידע להסביר כיצד נפגע יורי. בעדותו הראשית נשאל כיצד נפגע יורי. תשובתו היתה שלאחר ששמו עליו אזיקים "כנראה שאני על הרצפה והם משכו אותי, כמו שאמר עורך הדין שוטר נפצע שם וכנראה כתוצאה שמשכו אותי למעלה ובטח שאני אשתולל מכאבי תופת (ע' 39 ש' 33-34) - מכאן שהנאשם לא יודע בעצמו להסביר כיצד נפגע יורי, אלא אימץ תיזה אותה שמע קודם מפי בא כוחו (נוסח תשובת הנאשם כמעט זהה לשאלה שנשאל יורי בחקירתו ע"י ב"כ הנאשם: ש. אני רוצה שתנסה להבין אדם ששוכב עם ידיים מאחורי גבו עם אזיקים. אם מישהו מרים אותו מידי, ברור לך שמדובר בכאבי תופת והוא יתחיל להשתולל?, ע' 18, ש' 3).

בעת שהעיד הנאשם, התרשמתי כי מתחת החזות השלווה והרוגעת אותה ניסה להציג לפני, קיימת אגרסיביות עצורה. הנאשם אמר משפט, אשר יש בו לתרום להבנת הארוע: "באותו רגע ולא משנה מי פונה אלי, אמנם זה שוטר במילוי תפקידו, אבל באותו רגע כשבא אלי אני כמו כל גבר (מצחקק), קמתי והתחלתי לנהל איתו שיחה (ע' 39, ש' 12). הנאשם התחיל להסביר התנהגותו, כאילו הגיב למה שנתפס בעיני כהתגרות של איזיק "כמו שכל גבר" אחר במקומו היה מגיב - אך לא השלים את המשפט, כיצד לשיטתו אמור "גבר" להגיב. משמיעת הדברים באולם

במהלך העדות ברור, כי הנאשם הבין, תוך כדי דיבור, כי התשובה עלולה לסבכו, ואז צחקק, שינה תשובתו והשלים המשפט באופן שונה מאשר התחיל אותו.

הנאשם טען בעדותו לפני, כי הוכה על ידי 5-8 שוטרים (ע' 44, ש' 21). בחקירתו ת/2 התייחס רק ליורי ואיזיק ולא הזכיר אף שוטר אחר.

הנאשם נמלט למחוזות חוסר הזכרון וחוסר ההבנה כל אימת שנשאל שאלות אשר לא היו נוחות לו: ע' 41 ש' 10, ע' 41 ש' 24, ע' 41 ש' 34, ע' 42 ש' 5, ע' 42 ש' 19, ע' 42 ש' 27, ע' 43 ש' 10-3, ע' 43 ש' 15, ע' 44 ש' 17, ע' 44 ש' 30.

לאור כל אלה, ובשים לב להתרשמותי הישירה מן העדות, לא ראיתי לתת לה כל משקל.

קביעות עובדתיות

על סמך מכלול הראיות והעדויות, הוכחו לפני מעבר לספק העובדות הבאות:

ביום 2.12.11 שטה הנאשם אלכוהול והתנהגותו היתה לא שגרתית. ר' דבריה של רות ("זה לא מי שיצאתי איתו") ודברי הנאשם לאיזיק (ת/9 ש' 34), כי חש "דחף לא מוסבר" ולא אופייני.

לאחר שעת חצות הגיע הנאשם לדירתה של רות, על מנת לבקש ממנה לחזור להיות עמו בקשר. רות אמרה לנאשם שהקשר ביניהם הסתיים וביקשה ממנו לעזוב את המקום, אך הנאשם סרב. הנאשם עמד בסרובו גם לאחר שרות אמרה לו שתקרא לאביה או למשטרה אם לא יעזוב.

במהלך שהותו בדירה אמר הנאשם לרות שהיא "לא יודעת מה זה גבר גרוזיני" ושהוא לא יעזוב אותה בחיים, וכי החבר הנוכחי שלה "יטופל".

רות הזמינה משטרה, שוטרים הגיעו לדירה, עכבו את הנאשם והעבירו אותו לתחנת מוריה לצורך המשך טיפול חקירתו.

בתחנה נחקר הנאשם על ידי החוקר יורי בחשד לאיומים והסגת גבול. בתום חקירתו החליט הקצין איזיק לשחרר את הנאשם בתנאים שכללו ערבות צד ג'. הנאשם סרב לתנאי זה ועל כן החליט איזיק לעצור אותו - והדבר ובתגובה הנאשם קם מכסאו, החל לקלל, נופף בידי, דחף את איזיק ירק על השוטרים ואיים עליהם כי "יזיין אותם".

יורי ואיזיק ניסו להשתלט על הנאשם ולאזוק אותו, בעזרתם של שי ואולג. במהלך המאבק עם השוטרים, נגח הנאשם לאחור בפניו של יורי בכוונה לפגוע בו ושבר את אפו. ככל הנראה הדבר היה לאחר שנכבל באזיקים, והדבר עולה גם מדברי הנאשם, אך לא ניתן לקבוע ממצא חד משמעי בנקודה זו. אין כל בסיס לטענת הנאשם, כי הפגיעה ביורי היתה בשוגג.

במהלך המאבק עם השוטרים ניסה הנאשם לנשוך את אולג ברגלו ונחבל בפניו, באיזור העין.

מסקנות משפטיות

האמירות, כי בן הזוג הנוכחי של רות "יטופל" וכי הנאשם בחיים לא יעזוב את רות למרות שמבחינתה הקשר ביניהם נגמר,

מקימות את עבירת האיומים. במיוחד דברים אמורים, לאור העבודה שהנאשם אמר הדברים כאשר הגיע לדירתה של רות ללא הזמנה, לאחר חצות וסרב לעזוב את המקום. משכך, הוכחה עבירת האיומים ביחס לרות.

הנאשם איים על השוטרים ש"יזיין אותם". הדבר מקים עבירת איומים ביחס לשוטרים.

הנאשם דחף את איזיק וירק על השוטרים על מנת להפריע להם למלא את תפקידם. הדבר מקים עבירת תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות.

הנאשם נגח בפניו של יורי ושבר את אפו. שבר באף מהווה "פגיעה קשה באחד האברים החיצוניים", והדבר מקים עבירות תקיפה הגורמת חבלה חמורה ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

הנאשם ניסה לנשוך את אולג. בכך הוכחה עבירת נסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. עם זאת, העבירה נבלעת בעבירה המושלמת של תקיפת השוטרים האחרים ועל כן מבטלה.

סיכום

מרשיע הנאשם בעבירות איומים, תקיפה הגורמת חבלה חמורה ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (מספר עבירות), כמיוחס לו בכתב האשום.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ד, 11 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים

חתימה